

Slujirea
Reînnoirii Carismatice
Catolice Internaționale

Slujește
Reînnoirea Carismatică
din Biserica Catolică

BULETINUL ICCRS

Anul XXXV, Numărul 4

iulie-septembrie 2009

În acest număr

Consiliul ICCRS din 2009

Întâlnirea din Kkottongnae - Coreea de Sud

Slujirea tinerilor în RCC

Assisi 2010

ILTC 2010—Steubenville

Formarea responsabililor

Roadele Duhului Sfânt

Profeția în limbi și interpretarea

Vindecarea arborelui genealogic

Întâlnirea Consiliului ICCRS din 2009

LA COTTONGNAE, COREEA DE SUD
de Oreste Pesare

Am fost cu toții încurajați când am auzit că ICCRS este în relații foarte bune cu Vaticanul, că președinta noastră și directorul se întâlnesc frecvent cu diferite dicasterii și că ICCRS-ul este implicat în viitoarele programe ale Consiliului Pontifical pentru Familii.

Visul ar fi să facem o Liturghie cu Papa în Bazilica Sfântul Petru, cu mii de persoane din RCC.

În numărul precedent al buletinului am arătat deja cât de binecuvântat a fost evenimentul 2009 pentru ICCRS, numit „Iubirea în acțiune”, ținut în Coreea de Sud în iunie. O mie de oameni din 43 de țări, împreună cu peste cincizeci de mii de coreeni au avut o adevărată ocazie de a experimenta un puternic timp al Duhului Sfânt.

Un rol cheie al acestui eveniment a fost jucat de ICCRS, care își ia în serios rolul pe care Papa Ioan Paul al II-lea l-a confirmat Reînnoirii Carismatice Catolice în timpul Jubileului anului 2000. El scria: „*Sunt convins că, pentru maturizarea conștiinței ecleziale a diferitelor comunități carismatice din lume, ICCRS poate avea un rol important... ICCRS, a cărui misiune este de a coordona și promova schimbul de experiențe și de reflecții în cadrul comunităților carismatice catolice din întreaga lume.*” Rimini, 28 aprilie 2000.

Deci, pentru a dezvolta această misiune importantă, Consiliul ICCRS a ținut întâlnirea sa anuală în perioada 10-13 iunie la Kkottongnae, la sfârșitul programului „Iubirea în acțiune”. Sub conducerea lui Michelle Moran, președinta noastră, Consiliul - înainte de toate - a reflectat și a luat în considerare felul în care Duhul Sfânt lucrează în lume prin Reînnoirea Carismatică Catolică.

- S-a vorbit despre minunata Primăvară pe care Asia o experimentează sub buna administrare a ISAO (Subcomitetul ICCRS pentru Asia și Oceania), în special în Orientul Mijlociu, unde – printre alte evenimente – s-a desfășurat prima Conferință a RRC a Statelor din Golf, ținută la Abu Dhabi (Emiratele Arabe Unite), la care au participat peste 1800 de responsabili carismatici. Am fost încurajați de numărul următoarelor evenimente regionale ce vor fi organizate de ISAO.

- S-a vorbit despre Africa, unde s-a organizat un curs ICCRS de formare a responsabililor la Botswana, în aprilie a.c., cu aproximativ 120 de participanți. Următoarea Conferință a RCC a Africii anglofone va avea loc în

Lagos (Nigeria) în noiembrie. Apoi cea de-a doua conferință pan-africană va fi ținută la Camerun, în 2011, fiind organizată de AFSCI (Subcomitetul African ICCRS).

- S-a vorbit de asemenea despre Americi, unde anul trecut ICCRS-ul a avut cea de-a doua Școală de rugăciune de vindecare pentru responsabili, la Jacksonville, Florida (SUA), precum și despre faptul că președinta noastră a fost la Nashville (SUA) pentru Conferința responsabililor și în Toronto, Canada, pentru Conferința Națională. De asemenea eu (ca director ICCRS) am fost la Honduras pentru ECCLA 2008 (Întâlnirea carismatică latino-americană) și în Utah (SUA) pentru Conferința responsabililor hispanici din SUA.

- S-a vorbit de asemenea despre Europa, unde o mare parte din munca noastră este preluată de ESCI (Subcomitetul european al ICCRS-ului), inclusiv pentru următoarea Conferință europeană a responsabililor carismatici, care va fi ținută la Budapesta (Ungaria) în noiembrie anul următor și unde Ep. Joe Grech, Michelle Moran și cu mine am participat la Reculegerea episcopilor și preoților de la Ars (Franța) la sfârșitul lui septembrie.

- S-a vorbit, bineînțeles, și despre Institutul Internațional ICCRS pentru formarea responsabililor, care a fost ținut la Roma în septembrie 2009.

Am fost cu toții încurajați când am auzit că ICCRS este în relații foarte bune cu Vaticanul, că Președinta noastră și Directorul se întâlnesc frecvent cu diferite dicasterii și că ICCRS-ul este implicat în viitoarele programe ale Consiliului Pontifical pentru Familii. De asemenea, am vorbit despre onoarea pe care a primit-o ICCRS-ul prin faptul că Președinta noastră a fost numită auditor la cea de-a XII-a Adunare Generală Ordinară, Sinodul Episcopilor din octombrie 2008.

Un alt subiect pe care Consiliul l-a discutat a fost creșterea Institutului de Formare pe care ICCRS-ul îl dezvoltă în continuare pentru responsabili carismatici din întreaga lume. Acest proiect este cu adevărat o nouă ramură a slujirii ICCRS-ului. Acum avem nu numai institutul cu durata de 3 săptămâni, care se ține la Roma, ci ținem și un Curs de formare a responsabililor (LTC) cu durata de o săptămână în multe locații din lume: de pildă în septembrie 2010 vom organiza LTC-ul în Steubenville, SUA.

Totuși, marea veste bună privind această slujire este că suntem într-o serioasă căutare de posibilități pentru a transpune în realitate visul nostru de a fonda „Universitatea Duhului Sfânt” la Roma. Acesta ar fi un real și concret institut de formare pentru responsabili RCC, cu o profundă înțelegere teologică și carismatică a marelui dar al Duhului Sfânt pentru Biserică. Vă rugăm să vă alăturați nouă în rugăciune pentru acest mare proiect!

Un lucru care ne-a captat mult atenția a fost discuția despre strategia pe termen lung pentru pregătirea realităților carismatice din lumea întreagă în vederea celei de-a 50-a aniversare a RCC în anul 2017. Visul ar fi să facem o celebrare cu Papa în Bazilica Sfântul Petru, cu mii de persoane din RCC. Pentru pregătirea acestui mare eveniment pentru care ICCRS va implica în mod sigur toate realitățile carismatice din lume, va avea loc o specială „întâlnire lărgită a Consiliului ICCRS-ului” cu 5 ani înainte de jubileu, pentru un timp de ascultare și planificare profetică. Vor fi invitați la această întâlnire toți membrii din diferitele sub-comitete ale ICCRS-ului din toate continentele și alți responsabili cheie ai RCC.

Consiliul a vorbit apoi despre următoarea Conferință ICCRS pentru mijlocire, care se va ține în perioada 19-23 mai 2010 la Assisi. Va fi o profundă și puternică experiență de mijlocire pentru „numai” 400 de persoane, în minunatul oraș al Sf. Francisc. De asemenea, pe 12 iunie 2010 va avea loc o reculegere de o zi pentru preoți și episcopi ai RCC, care vor fi la Roma pentru programul de la Vatican al întâlnirii preoților cu Sfântul Părinte.

Evident, pentru dezvoltarea slujirilor ICCRS-ului avem nevoie să găsim noi modalități de creștere a fondurilor. Finanțele sunt totdeauna o provocare, dar sperăm că oamenii vor răspunde în mod generos la apelul nostru „Recolta speranței” și de asemenea ne vor ajuta să sponsorizăm cheltuielile pentru noul personal al ICCRS-ului, căruia i se cere să facă în așa fel încât proiectele noastre să devină realitate.

Spațiul nu-mi permite să vă împărtășesc despre multe alte inițiative, care ar putea fi menționate în acest raport. Totuși, nu pot încheia fără să spun în mod oficial bunvenit noului membru al consiliului pentru Europa de Sud, Jude Muscat, din Malta. El îl înlocuiește pe Fr. Renato Tissot din Italia. De asemenea, trebuie să menționăm că Ep. Joe Grech din Australia a fost reales pentru al treilea mandat al său, iar Darek Jeziorny din Polonia, Cyril John din India și Părintele Emmanuel Tusiime din Uganda au fost realesi pentru al doilea mandat în Consiliul ICCRS. Reînnoirea Carismatică din Biserica Catolică și ICCRS-ul cresc cu adevărat în harul Domnului. Vă rugăm să ne păstrați în rugăciunile voastre, pentru ca noi să putem rămâne credincioși acestei minunate și provocatoare aventuri ale Duhului.

Slujirea tinerilor în RCC

de Christof Hemberger

Reînnoirea Carismatică Catolică este o mișcare a Duhului Sfânt, care cheamă toate generațiile. În întreaga lume tinerii și bătrânii au experimentat puterea Duhului Sfânt într-un mod foarte personal. Mulți bărbați și multe femei care conduc astăzi RCC-ul au primit o relație personală cu Domnul în anii tinereții.

Tinerii au fost mereu în gândul și inima lui Dumnezeu – el dorește să le atingă inimile și viețile. Dumnezeu dorește să fie aproape de generația tânără. Asta nu pentru că Dumnezeu i-ar iubi pe tineri mai mult decât generația mai înaintată în vârstă – nici într-un caz! Cred că acest lucru se întâmplă datorită faptului că tinerii sunt pe drumul vieții lor în perioada în care iau deciziile esențiale și le apar multe întrebări. Rădăcinile întregii lor vieți se așează în această perioadă.

Nu contează în ce cultură, națiune sau cu ce trecut a crescut cineva – un singur lucru contează pentru oricare tânăr: Cine sunt? De ce sunt așa cum sunt? Unde voi merge? Aceste întrebări – exprimate sau neexprimate, cunoscute conștient sau trăite inconștient – ne conduc pe durata întregii noastre adolescențe. Tinerii își caută sensul vieții, sunt curioși ce le va aduce viața și sunt deschiși oricui le-ar da un răspuns.

Dumnezeu însuși este răspunsul perfect la aceste întrebări: „Eu sunt cel care te-a creat, care te cunoaște din interior. Eu sunt cel care are un plan pentru viața ta, plan de speranță și bucurie!” Întreaga Biblie ne spune: Dumnezeu ne iubește pe fiecare dintre noi într-un mod foarte special și personal. El tânjește să ne arate dragostea sa! Într-adevăr, Biblia este o scrisoare de dragoste către omenire! Cine sunt eu? Dumnezeu îți spune: „Tu ești fiul meu preaiubit / fiica mea preaiubită!” De ce sunt așa cum sunt? Dumnezeu ne confirmă: „Pentru că eu te-am creat așa cum ești!” Unde voi merge? Dumnezeu ne asigură: „Oriunde vei merge – eu voi fi cu tine. Te voi conduce și te voi apăra în timpul căutării drumului tău. Te voi conduce, doar mergi împreună cu mine!”

În toți anii de când există RCC, aceasta a lucrat pentru a-i ajuta pe tineri (și bătrâni) să-l cunoască mai bine pe Dumnezeu în acest mod special: ca un Dumnezeu personal și viu, ca unul care ne iubește pe fiecare dintre noi așa cum suntem, ca cel care ne conduce pe parcursul întregii noastre vieți – și, bineînțeles, ca unul care ni l-a trimis pe Duhul Sfânt, pentru a ne da putere și a ne înzestra cu carismele sale.

În acest fel, mesajul și efortul RCC-ului au fost de mare ajutor pentru mulți tineri și multe tinere din întreaga lume! În timp ce ne căutam sensul și scopul vieții, ni s-a vorbit despre cel care este cu adevărat sensul și scopul vieții noastre – Dumnezeu, Tatăl iubitor, împreună cu Isus Cristos - răscumpărătorul nostru - și cu Duhul Sfânt.

Deși mijloacele de comunicare s-au schimbat în timpul ultimelor secole, acest mesaj nu se va schimba niciodată, „Eu sunt calea, adevărul și viața!”. Proclamându-l pe El calea, adevărul și viața fiecăruia dintre noi, vom putea fi de mare ajutor, în special tinerilor!

Este visul nostru ca peste tot în lume oamenii să primească acest mesaj: Dumnezeu ne iubește și ni-l trimite pe Duhul său Sfânt, pentru a ne da putere și pentru a fi cu noi în viețile noastre cotidiene! Pentru a vedea acest vis împlinit, avem nevoie peste tot de oameni ai lui Dumnezeu, care să se roage pentru ca tinerii să se deschidă în viața lor experienței cu Dumnezeu, în modul Său personal și iubitor! Avem nevoie de responsabili și slujitori (mai ales dintre cei tineri), care să meargă în căutarea tinerilor ce au nevoie să audă despre Dumnezeu și să-l experimenteze în viețile lor!

Sunt foarte recunoscător față de ICCRS și RCC pentru că fac atât de multe și lucrează din greu pentru a-i întâlni pe tineri! Peste tot în lume putem vedea bărbați și femei, oameni ai lui Dumnezeu, care lucrează în misiuni printre tineri. Am fost foarte bucuros să văd mulți tineri participând la ultima Conferință Internațională ICCRS de la Kkottongnae, în Coreea de Sud. Cu siguranță că noi vom lucra pentru a face posibil și în viitor ca tinerii să se întâlnească și să se relaționeze între ei în RCC din întreaga lume. Și vom lucra de asemenea pentru a-i înzestra bine pe tineri și tinere, spre a deveni responsabili bine formați în RCC-ul din lumea întreagă. ICCRS face o treabă foarte bună sprijinindu-i pe responsabili, în special pe tineri, pentru a fi capabili de slujire printre generațiile tinere. Chiar acum a avut loc încă un „Institut de formare” la Roma, iar alte câteva au fost ținute în lume în ultimii câțiva ani.

Dumnezeu iubește toate generațiile și fiecare îi suntem importanți. Dar este foarte important să ne rugăm și să investim în tânără generație. Ei au o nevoie profundă de a auzi răspunsuri la întrebările lor. Au nevoie de ucenicie, de îndrumare spirituală și formare. Și astfel ei vor fi viitorul nostru!

Adresa poștală:

ICCRS

International Catholic

Charismatic Renewal Services

(Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice
Internaționale)

Palazzo San Calisto

00120 Vatican, Europa

tel. 0039.06.69.88.71.26/27

fax 0039.06.69.88.72.24

fax mijlocire: 0039.06.69.88.72.30

e-mail: info@iccrs.org

newsletter@iccrs.org

site: <http://www.iccrs.org>

Buletinul ICCRS este un buletin internațional, publicat bilunar în engleză, franceză, germană, italiană și spaniolă pentru Reînnoirea Carismatică Catolică. Scopul său este de a furniza informații despre creșterea și dezvoltarea Reînnoirii Carismatice Catolice din întreaga lume.

Permișiunea de a reproduce orice articol din buletinul ICCRS este acordată dacă ICCRS este indicată ca sursă. Buletinul ICCRS este gratuit prin e-mail și costă 10 euro prin poștă. Formarea Responsabililor este disponibilă printr-un abonament de 15 euro pe an, prin e-mail sau prin poștă.

Membrii Consiliului ICCRS:

D-na Michelle Moran, Anglia
(președinte)

Dl. Cyril John, India (vicepreședinte)

Dl. Robert C. Canton, SUA

D-na. Ma José Cantos de Ortiz, Chile

D-na Maria E. de Góngora, Guatemala

Ep. Joe Grech, Australia

Dl. Christof Hemberger, Germania

Dl. Dariusz Jeziorny, Polonia

D-na Julienne Mesedem, Camerun

Dl. Jude Mucast, Italia

Br. James Shin Sang Hyun, Coreea

Dl. Peter Thompson, Canada

Fr. Emmanuel Tusiime, Uganda

Dl. Marcos Volcan, Brazilia

Director al Biroului ICCRS:

Dl. Oreste Pesare, Italia

Consilieri ICCRS:

Dl. Allan Panozza, Australia

Administrație și evenimente:

Dl. Claude Lopez, Australia

EVENIMENTE APROPIATE

ASSISI 2010

19-23 mai

Eveniment pentru mijlocire: Drumul spre Rusalii

Acest eveniment internațional, cu focus special pe mijlocire, va fi o oportunitate pentru:

- a experimenta o reînnoită revărsare a Duhului Sfânt
- a celebra la Assisi împreună cu ICCRS-ul Triduum-ul Rusaliilor și Rusaliile Națiunilor
- aprofundarea înțelegerii noastre despre chemarea la mijlocire
- mijlocire pentru națiuni în puterea Duhului Sfânt.

Evenimentul, masa și cazarea costă 400 €.

Conferința este limitată la 400 de participanți, deci recomandăm înregistrarea timpurie.

Pentru mai multe informații, accesați <http://www.iccrs.org> sau pe e-mail la: events@iccrs.org sau sunați la 0039.06.6988.7126.

CURSUL ICCRS DE FORMARE A RESPONSABILILOR

Cursul ICCRS de formare a responsabililor este pentru ICCRS o cale pentru a ajuta promovarea slujirii de responsabili în Reînnoirea Carismatică Catolică din lume. În parteneriat cu realitățile carismatice locale, ICCRS oferă acest program de o săptămână, care va chema și înzestra noi responsabili, dar îi va întări și încuraja și pe cei actuali.

„...Întărește-te în harul care este în Cristos Isus. Și ce-ai auzit de la mine, în fața multor martori, încredințează la oameni de încredere, care să fie în stare să-i învețe și pe alții.” (2Tim 2,1-2)

„Și El i-a dat pe unii apostoli, pe alții profeți, pe alții evangheliști, pe alții păstori și învățători pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Cristos” (Efeseni 4,11-12)

Din când în când, ICCRS caută ajutorul celor care doresc să slujească prin talentul și timpul lor, datorite lor de Dumnezeu, pentru a duce mai departe misiunea Reînnoirii Carismatice Catolice direct din inima Bisericii, timp de 1 până la 2 ani.

Actualmente căutăm persoane care au cunoștințe tehnice de hardware și cunoștințe practice de baze de date și sisteme de server. Avem nevoie, de asemenea, și de designeri de grafică și web, pentru a îmbunătăți accesibilitatea sitului nostru web.

Deoarece ICCRS este un birou internațional, este important să vorbiți fluent engleza și o altă limbă.

Dacă sunteți interesați, vă rugăm să ne trimiteți CV-ul vostru și o fotografie la adresa:

director@iccrs.org

ALLAN PANOZZA primește Onoarea Papală

Duminică 11 octombrie 2009, în Catedrala magnifică Sf. Patriciu din Melbourne, fostul președinte al ICCRS-ului tocmai ieșit din funcție, Allan Panozza, a fost investit Cavaler Papal al Ordinului Sf. Grigore. Citația cuprinde cuvintele: „*Ca recunoștință pentru slujirea dumneavoastră exemplară pentru Biserică și comunitate*”. Această slujire a fost realizată prin implicarea lui în Reînnoirea Carismatică Catolică din lume mai bine de 30 de ani. Allan a slujit ca președinte în perioada martie 2000 – 2007, iar în 2000 Papa Ioan Paul al II-lea l-a numit pe Allan membru al Consiliului Pontifical pentru Laici la Roma, pentru un mandat de cinci ani.

Când a aflat despre onoarea unică de a primi cavaleria papală, Allan a spus: „*Sunt recunoscător lui Dumnezeu că am primit această onoare, dar simt că reprezint în mod real atâția oameni minunați din Reînnoirea Carismatică Catolică din lume care au mers înaintea mea și de asemenea mulți responsabili care încă slujesc și astăzi cu dăruire și în iubirea lui Isus.*”

ICCRS se unește cu RCC din întreaga lume pentru a-i mulțumi lui Allan pentru această slujire remarcabilă din ultimii 30 de ani. Ne bucurăm cu el în acest timp de recunoștință din partea Papei Benedict al XVI-lea. Continuăm să-i susținem pe el, pe Carmel - soția lui - și întreaga sa familie cu rugăciunile noastre.

„RCC..., vă rog, mijlociți pentru Sfântul Părinte”

Aceasta i-a cerut Papa Benedict al XVI-lea președintei Michelle Moran la sfârșitul Adunării Generale din 16 septembrie în sala Paul al VI-lea de la Vatican. Michelle, împreună cu Oreste Pesare, Directorul executiv ICCRS, a participat la audiență, împreună cu 33 de studenți ai celui de-al III-lea Institut de Formare a Responsabililor, organizat de ICCRS la Roma în perioada 5-26 septembrie. Erau împreună și cu Jim Murphy, responsabilul Institutului Internațional ICCRS de Formare.

Deci, în concordanță cu cererea Papei, vă rugăm să vă alăturați nouă într-o rugăciune fierbinte pentru Sfântul nostru Părinte.

ICCRS îl felicită pe Salvatore Martinez

Pe 30 septembrie 2009, Sfântul Părinte Benedict al XVI-lea l-a numit pe Salvatore Martinez consultant al Consiliului Pontifical pentru Familii. El este președintele *Institutului Mons. Francesco de Vincenzo pentru promovarea umană*, dar și președintele *Reînnoirii în Duhul Sfânt* din Italia. Îl felicităm pe Salvatore și ne bucurăm în Domnul de slujirea sa pentru întreaga Biserică.

Slujirea
Reînnoirii Carismatice
Catolice Internaționale

Slujește
Reînnoirea Carismatică
din Biserica Catolică

FORMAREA RESPONSABILILOR

Anul XXXV, Numărul 4

iulie – septembrie 2009

În acest număr:

Roadele Duhului Sfânt
Profeția în limbi și interpretarea
Vindecarea liniei genealogice

Roadele Duhului Sfânt

de Allan Panozza

„Adevărul, desigur, este că, prin moartea și învierea lui Isus Cristos, ni se dă harul să ne mântuim de osânda veșnică, dar mântuirea noastră finală ne solicită să aderăm în mod constant la Isus, folosindu-ne de toate armele oferite de Duhul Sfânt, pentru a ține piept mâniei și urii pe care diavolul și urmașii lui o au pentru noi.”

„Dacă inima nu crește în umilință pentru a deveni precum inima lui Isus, nu este posibil să influențăm viețile celorlalți, iar acest lucru este cu atât mai valabil pentru responsabili din Reînnoirea Carismatică Catolică.”

Sf. Paul ne vorbește despre roadele Duhului Sfânt în prima lui Scrisoare către Corinteni (12,4-11), în Scrisoare către Romani (12, 6-8) și din nou în Scrisoarea către Efeseni (4, 11-12). Persoanele din Reînnoirea Carismatică Catolică sunt familiarizate cu aceste pasaje, iar la întâlnirile de rugăciune carismatică și la adunările comunitare se țin frecvent discuții și învățături despre faptul de a fi deschiși Duhului Sfânt și cum să fie folosite darurile pe care El ni le-a dat fiecăruia dintre noi pentru edificarea Trupului lui Cristos.

Cu toate acestea, darurile prin ele însele nu ne fac neapărat sfinți. Am auzit odată despre un pastor care avea un puternic dar al vindecării, pe care-l folosea adesea în rugăciunile pentru bolnavi. Cu toate acestea, deși viața lui era în dezordine datorită dependenței de alcool, el era totuși capabil să se folosească de acest dar pentru a-i ajuta pe cei care aveau nevoie de vindecare. De asemenea, există oameni care devin plini de ei înșiși din cauza darurilor pe care le-au primit de la Dumnezeu. Chiar și în timpul Sf. Paul această mândrie de sine devenise o problemă vizibilă în unele comunități, iar Paul se simte îndemnat să rezolve această problemă: *„Așadar, fraților, râvniți după profeție, nu stingeți limbile, dar toate să se facă în chip cuviincios și cu rânduială”* (1Cor 14,39-40). Este periculos pentru oricine să pretindă că are o „linie directă” cu Dumnezeu și am văzut responsabili de altfel buni, căzând în capcana de a se crede superiori în daruri față de cei pe care-i judecau ca fiind membri „mai puțin dăruți” ai comunității.

Eu cred că nu există nicio limită la darurile date de Duhul Sfânt și cred că cel mai mare dar care decurge din efuziunea Duhului Sfânt este harul de a intra într-o relație mai profundă și mai personală cu Isus Cristos. Din acest dar sublim, o persoană va progresa într-o împărtășire tot mai profundă cu viața lui Cristos și cred că acest lucru este cel care ne ajută să devenim sfinți.

Îmi place să definesc sfințenia ca „a deveni mai asemănător cu Cel pe care îl iubesc”. Dovada acestei sfințenii se va vedea în viața unei persoane într-un mod asemănător cu sacramentele, care sunt un semn exterior al harului interior. Aceste virtuți sunt denumite “Roadele Duhului Sfânt”. În Scrisoarea sa către Galateni, Sf Paul tratează mai întâi despre acele lucruri (roadele rele), care sunt în opoziție totală față de lucrările Duhului Sfânt. Astfel, el enumeră câteva din aceste semne exterioare pe care le descrie ca fiind „fapte ale firii pământești”: „Și faptele firii pământești sunt cunoscute și sunt acestea: preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjibile, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bețiile, îmbuibările și alte lucruri asemănătoare cu acestea. Vă spun mai dinainte, cum am mai spus, că cei ce fac astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”. (Gal 5, 19-21)

De câte ori citesc aceste versete îmi amintesc că nimic din epoca și cultura noastră nu este diferit de ceea ce Sf Paul a văzut în diferitele culturi din timpul său, acum peste 2000 de ani. Chiar și în al treilea secol înainte de Cristos, autorul cărții Ecclesiastului a fost inspirat să scrie: „Ce a fost, va mai fi și ce s-a făcut, se va mai face și nu este nimic nou sub soare” (Ecl 1,9). Cu siguranță tehnologia și tehnicile de comunicare au progresat uimitor în secolul XXI, dar când citim lista de „roade rele” a Sf Paul, care își au originea în lucrările celui Rău, vedem că natura umană este la fel de vulnerabilă în secolul acesta, cum era și în timpul lui Paul.

Adevărul, desigur, este că, prin moartea și învierea lui Isus Cristos, ni se dă harul să ne mântuim de osânda veșnică, dar mântuirea noastră finală ne solicită să aderăm în mod constant la Isus, folosindu-ne de toate armele oferite de Duhul Sfânt, pentru a ține piept mâniei și urii pe care diavolul și urmașii lui o au pentru noi. Sf Paul ne amintește că trebuie să continuăm să ne luptăm pentru țelul final: „Nu că am și câștigat premiul, sau că am și ajuns desăvârșit, ci alerg înainte, căutând să-l apuc, întrucât și eu am fost apucat de Cristos Isus. Fraților, eu nu cred că l-am apucat încă, dar fac un singur lucru: uitând ce este în urma mea, și aruncându-mă spre ce este înainte, alerg spre țintă, pentru premiul chemării cerești a lui Dumnezeu, în Cristos Isus” (Fil 3,12-14). Din acest motiv trebuie să ne aprofundăm și mai mult relația cu Isus și să luăm în serios avertismentul Său: „fără Mine nimic nu puteți face” (In 15,5)

Dar nu suntem singuri în această luptă pentru veșnicie. Știm că Isus l-a trimis pe Duhul Sfânt în ziua de Rusalii și a transformat acel grup înfricoșat de discipoli în oameni care în cele din urmă au schimbat fața pământului prin mărturia vieții lor. Ei au demonstrat prin sfințenia lor ceea ce Isus i-a învățat atunci când a spus „După roadele lor îi veți cunoaște” (Mt 7,16). De 2000 de ani, încă de pe vremea apostolilor, bărbații și femeile care și-au orientat viața spre o relație profundă cu Isus produc roade bune proclamându-L ca Domn adesea unei lumi ostile, care de-a lungul secolelor a dat roade rele prin oprimarea celor slabi, prin nedreptate, război și distrugere.

Să mai privim încă o dată la Scrisoarea Sf. Paul către Galateni, în care prezintă ceea ce el consideră a fi „roade bune”: „Roada Duhului, dimpotrivă, este dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea, înfrânarea poftelor”.

De mult timp sunt de părere că în Reînnoirea Carismatică Catolică este important ca cei cărora li s-au dat roluri de responsabili să nu-și întemeieze calitatea de responsabili numai pe ceea ce spun sau predică sau învață. Ci roadele Duhului Sfânt trebuie să fie evidente în viața pe care o duc și mărturia relației lor cu Isus va răspunde cu siguranță la întrebarea: „Ce proclamă viața mea celorlalți?” În predica de pe Munte, Isus ne îndeamnă: „Tot astfel să strălucească și lumina voastră în fața oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să-L slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri” (Mt 5, 16). Cu alte cuvinte, dacă luăm această învățătură în serios, am putea îndrăzni să le sugerăm celorlalți: „Nu fă ceea ce spun, ci fă ceea ce fac”.

Diferitele traduceri (ale Bibliei, n.t.) pot folosi cuvinte alternative pentru a descrie aceste nouă virtuți. De exemplu, unele texte folosesc cuvântul „umilință” pentru „blândețe”. Dacă dorim să îi conducem pe alții la Cristos, o virtute importantă trebuie să fie umilința, iar convingerea mea este că pe măsură ce o persoană este atrasă într-o relație mai profundă cu Isus, una din roadele acestei întâlniri va fi o inimă umilă. Dacă inima nu crește în umilință pentru a deveni precum inima lui Isus, nu este posibil să influențăm viețile celorlalți, iar acest lucru este cu atât mai valabil pentru responsabili din Reînnoirea Carismatică Catolică. De-a lungul anilor am văzut cum atâția responsabili buni dispăreau pur și simplu, iar în unele cazuri chiar își abandonau credința catolică. Întotdeauna există o ispită subtilă de a-ți lua ochii de la Isus și de a-i fixa pe tine însuși.

Sf. Ioan, în Evanghelia sa, o arată pe Maria Magdalena cum s-a întâlnit cu Cristos înviat lângă mormânt și cum se „agăța” de El. Precum discipolii săi preaiubiți, să ne hotărâm întotdeauna să ne agățăm de El, și să repetăm în inimile noastre cuvintele Sf. Paul: „Este un singur Cristos, care este totul în toți” (Col 3, 11)

O zi de reculegere pentru preoți, episcopi, prieteni

ai Reînnoirii Carismatice Catolice

Veniți la întâlnirea cu ICCRS și Fraternitatea Catolică pentru o zi de reculegere la Roma, care coincide cu întâlnirea internațională a Sfântului Părinte cu preoții (8-11 iunie 2010) la sfârșitul Anului Preoției.

Vor fi disponibile curând informațiile pe situl nostru: <http://www.iccrs.org> sau contactați biroul ICCRS prin e-mail la events@iccrs.org

Profeția în limbi și interpretarea ei de fratele James Shin

Carisma profeției în limbi și cea a tălmăcirii (interpretării) limbilor nu sunt folosite pe scară largă în Reînnoirea Carismatică Catolică. Unele comunități le interzic membrilor lor să le folosească, de teama unei exercitări excesive. În alte cazuri, persoane care nu sunt pe deplin conștiente de importanța acestor carisme aleg să suprimă folosirea lor în mod deliberat și să inhibe căutarea lor activă. Totuși, aceste carisme sunt vitale în revelarea lucrărilor dinamice ale Duhului Sfânt, mai ales în timpul întâlnirilor de rugăciune. Neglijarea folosirii lor reduce cu mult puterea imensă a Reînnoirii Carismatice. Sf. Paul, în explicarea pe larg a carismelor, pe care o face în *1 Cor* 12 și 14, oferă o învățătură completă și organizată asupra acestor două carisme. Afirmând că profețiile au o mare importanță în edificarea Bisericii, el spune că limbile însoțite de interpretare au aceeași valoare ca profețiile și deci sunt la fel de folositoare în edificarea Bisericii.

Rugăciunea în limbi le este disponibilă tuturor ca dar permanent și nu este urmată de tălmăcire. Pe de altă parte, carisma profeției în limbi le este dată numai unora dintre cei care slujesc, este temporară și este în mod necesar urmată de tălmăcire. În *1 Cor* 12,10 Sf. Paul scrie: „*Altuia [îi este dată] felurimea limbilor*”. Aici el se referă la carisma profeției în limbi, deși este adeseori confundată cu rugăciunea obișnuită în limbi. Carisma profeției în limbi este dată, de obicei la întâlnirile de rugăciune, unei persoane care proclamă cu voce tare profeția. Carisma interpretării este dată unei persoane care, auzind proclamarea, spune în propria lui limbă ce s-a proclamat. Conținutul acestor profeții în limbi se referă de regulă la a-Lăuda pe Dumnezeu sau este un mesaj al lui Dumnezeu pentru comunitate. Carisma profeției în limbi este cuprinsă în lista celor nouă carisme pentru comunități din *1 Cor* 12,10. Sf. Paul învață pe larg cu privire la aceasta în capitolul 14. În versetul 22 el afirmă că profețiile în limbi sunt un semn pentru necredincioși. Sf. Paul subliniază că aceste profeții în limbi trebuie întotdeauna folosite într-un mod ordonat (versetele 26-27) și că exercitarea lor nu trebuie suprimată (versetul 39).

În *1 Cor* 12,10 Sf. Paul scrie: „*Altuia [îi este dată] felurimea limbilor, iar altuia, tălmăcirea limbilor*”. În 14,5 el afirmă că darul interpretării este pentru scopul edificării Bisericii și că este întocmai ca profețiile. În versetul 13 el afirmă că cei care vorbesc în limbi trebuie să caute carisma interpretării. Profețiile în limbi trebuie să fie însoțite de tălmăcire, iar dacă nu este nimeni care să tălmăcească, atunci persoana trebuie să tacă (versetul 27-28). Tot în versetul 13, Sf. Paul spune că cel care vorbește în limbi trebuie să se roage ca să poată tălmăci. Versetul 27 spune: „*Dacă sunt unii care vorbesc în limbi, să vorbească numai câte doi sau trei la rând, iar unul să tălmăcească*”.

Această carismă se manifestă astfel: un membru matur al unui grup de rugăciune este inspirat spontan de Dumnezeu să vorbească în limbi, acesta acceptă în mod conștient și proclamă cu voce tare. Această persoană matură care a fost inspirată va ști cum să folosească darul la timpul dorit de Dumnezeu și într-un mod care să se potrivească momentului. După ce este proclamată profeția în limbi, întâlnirea de rugăciune capătă o atmosferă tăcută și reculeasă. Trebuie să ne rugăm ca, exact în acel moment, Dumnezeu să vorbească prin cineva. Oamenii experimentează adesea cum Duhul Sfânt lucrează în ei când le vin în minte anumite versete sau propoziții. Cel care tălmăcește trebuie să se roage în tăcere și să proclame ceea ce îi vine în minte, dar nu doar pentru el însuși. Uneori, chiar dacă cuvintele lui sunt împrumutate, trebuie să le proclame cu voce tare pentru binele comunității.

După un timp, va dobândi mai multă experiență și va fi capabil să folosească bine darul tălmăcirii. Dacă diferite profeții în limbi sunt tălmăcite cu același mesaj sau dacă o persoană experimentată tălmăcește și conținutul dă pace și bucurie comunității, este firesc să spunem că vine de la Dumnezeu.

Motivul pentru care se proclamă profeții într-o întâlnire de rugăciune este important: acestea revelează diversitatea darurilor, permițându-le să se manifeste tot mai mult, devenind astfel o sursă a mesajului lui Dumnezeu. Așadar, pentru ca o persoană să se maturizeze în daruri, trebuie să depășească timiditatea și să coopereze cu Duhul Sfânt. Când se simte inspirat de Duhul Sfânt, nu trebuie să aștepte vreun fel de certitudine, ci să proclame tare pentru comunitate, după cum a fost inspirat. Trebuie să lase rezultatul în discernământul comunității. De asemenea, pentru ca o comunitate să crească, membrii săi trebuie să facă eforturi să câștige cunoștințe practice despre acest dar, să-și deschidă mintea pentru ca acest dar să se poată manifesta și să-și ia timp ca să intre în profunzime în rugăciune, pentru ca rugăciunea să nu devină superficială.

Darul profeției în limbi este folositor prin următoarele: în primul rând, îi îndeamnă pe oameni să transmită mesajele lui Dumnezeu, în ciuda ezitării de a profeti, ezitare ce se datorează temerii, nesiguranței sau stângăciei; în al doilea rând, face sigur darul nesigur al profeției; în al treilea rând, pregătește comunitatea să aștepte mesajele. Ca în cazul altor daruri, acest dar este folosit greșit sau excesiv atunci când e folosit fără ajutor de la Duhul Sfânt sau când este folosit pentru a ieși în evidență. De asemenea, poate exista o falsă profeție care este influențată de întuneric. Aceasta îi deranjează pe cei care o aud sau îi face să nu se simtă bine. În ciuda acestor riscuri, trebuie să încurajăm folosirea acestui dar chiar mai intens decât înainte, pentru scopul edificării comunității Bisericii. „*Duhul să nu-l stingeți, profețiile să nu le disprețuiți, cercetați toate, țineți-vă de ce este bun, feriți-vă de orice înfățișare a răului*” (Tes 5,19-22)

ÎNTREBĂRI CĂTRE COMISIA DOCTRINARĂ A ICCRS-ului

ICCRS primește multe întrebări despre Reînnoirea Carismatică Catolică și facem tot ce putem să răspundem la cât de multe putem cu ajutorul membrilor Comisiei Doctrinale a ICCRS-ului, care ne oferă cu generozitate timpul lor pentru a-și verifica referințele și a-și credita sursele. Întrebările și răspunsurile oferite în această secțiune a fiecărui număr al Formării Responsabililor sunt selectate pentru relevanța și ajutorul lor pentru cei implicați în Reînnoirea Carismatică Catolică. Dacă aveți o întrebare despre RCC, vă rugăm să o trimiteți la newsletter@iccrs.org și noi vom face tot posibilul să vă răspundem.

VINDECAREA LINIEI GENEALOGICE

Ideea „vindecării liniei genealogice” nu este în sine incompatibilă cu învățătura catolică. De fapt, doctrina despre păcatul originar presupune că efectele păcatelor sunt transmise din generație în generație (vezi Catehismul, 402-406). Atât experiențele psihologice, cât și pastorale confirmă faptul evident că adeseori greșelile, slăbiciunile și păcatele unei generații – cum ar fi alcoolismul, abuz fizic sau sexual, distanța emoțională, iresponsabilitatea etc. – își pot lăsa amprenta asupra familiei uneori generație după generație. Un tată poate să fie abuziv sau absent emoțional, de pildă, din cauză că părinții săi, la rândul lor, au făcut greșeli majore, care au avut impact asupra lui. Se înțelege, astfel, că unei persoane care trece printr-un proces de vindecare îi va fi de mare ajutor recunoașterea acestor probleme generaționale și mijlocirea specială ca Dumnezeu să rupă acest cerc vicios și să vindece rănilor cauzate de acesta.

Totuși, se poate vedea de asemenea că această formă de minister de vindecare poate să degenereze în practici aberante, întinate de superstiții sau erori teologice. De pildă, un slujitor în ministerul de mijlocire poate pretinde a avea descoperiri profetice detaliate despre presupuse blesteme sau alte influențe oculte care vin de multe generații și care trebuie înlăturate cu anumite rugăciuni specifice. Rugăciunea de vindecare bazată pe asemenea speculații ar intra astfel pe făgașul gnosticismului, în care mântuirea depinde de cunoașterea la care are acces o persoană.

De aceea este necesar un discernământ atent și prudent, la fel ca pentru oricare alt fenomen din viața spirituală: „*Ci cercetați toate lucrurile, și păstrați ce este bun.*” (1Tes 5,21). Ar fi o mare nefericire dacă o condamnare generală a rugăciunii de vindecare a liniei genealogice ar îndepărta oamenii de la o recunoaștere legitimă a impactului liniei genealogice atât în răni, cât și în vindecare. O astfel de atitudine nedreaptă ar putea avea, de asemenea, efectul de a împinge anumite persoane în grupuri necatolice, unde aceste practici sunt acceptate.

Mie mi se pare că o bună privire pastorală de ansamblu ar trebui să cuprindă cel puțin trei elemente:

1. Afirmarea a ceea ce este valid în practica rugăciunii de vindecare a liniei genealogice. Premiza de bază, recunoscută de teologia catolică, este că, datorită unității familiei umane, Dumnezeu permite consecințelor păcatului să treacă prin generații succesive. *Numeri* 14,18 și alte versete similare (*Ex* 20,5.34,7, *Dt* 5,9) ar trebui interpretate în lumina acestui adevăr al experienței umane. Aceasta nu înseamnă că pentru păcatele părinților ar fi vinovați copiii

(vezi Ez 18, In 9,2-3); sau că nicio persoană nu poate fi mântuită decât dacă i se vindecă arborele genealogic. Ci înseamnă pur și simplu că oamenii suportă consecințele păcatelor părinților și că prin rugăciune și încredere în lucrarea de mântuire a lui Cristos ei pot fi eliberați de aceste consecințe, pe calea pe care Dumnezeu o dorește. Aceștia pot fi ajutați de asemenea să-și ierte părinții sau bunicii pentru orice greșeli care le-au provocat rău.

2. O expunere clară a ceea ce este invalid, eronat sau exagerat în astfel de practici. Printre acestea:

- orice sugestie că oamenii, într-un anumit fel, ar purta vina păcatelor strămoșilor săi ori ar putea fi pedepsiți pentru ele;
- orice negare a voinței libere sau a responsabilității personale pentru propriile acțiuni
- orice proclamare exagerată a unor cunoașteri profetice despre generațiile anterioare și influența lor asupra unei persoane;
- orice practică ocultă (de pildă conversația cu demonii sau cu strămoșii)
- orice abuz asupra Liturghiei sau a sacramentelor, care ar fi folosite pentru alt scop (de pildă obținerea de noroc) și n-ar respecta finalitatea lor potrivită, care este de a ne uni cu Isus Cristos și a ne conduce spre viața veșnică.

3. Îndrumar de practici sănătoase și prudente din punct de vedere teologic în cadrul unui astfel de minister de vindecare. Ca în toate formele de ministere de rugăciune, oamenii ar trebui să se roage cu umilință, precauție, cu discernământ și bun simț. Cel care slujește în acest minister n-ar trebui niciodată să presupună că ar avea un cuvânt infailibil de cunoaștere sau profeție; trebuie să se exprime cu prudență și simț profetic asupra istoriei familiei persoanei pentru care se roagă și să o întrebe dacă poate să confirme. Prudent ar fi ca rugăciunea să fie limitată la acele influențe genealogice care pot fi confirmate de memorie sau istorie. Ar fi de asemenea mai bine ca rugăciunea să fie făcută cât mai simplu posibil, având încredere în Domnul pentru vindecare, dacă El o dorește, mai degrabă decât în capacitățile și tehnica slujitorului care se roagă.

Comisia Doctrinară a ICCRS-ului este formată din:

Episcopul Joseph Grech (președinte), Australia

Părintele Peter Hocken, Austria

Părintele Francis Martin, SUA

Doctor Mary Healy, SUA

Comisia Doctrinară a ICCRS-ului este de asemenea în consultanță cu teologi din diferite țări din lume.

ICCRS

**International Catholic
Charismatic Renewal Services**
(Slujirea Reînnoirii Carismatice Catolice
Internaționale)

Palazzo San Calisto
00120 Vatican, Europa

site: <http://www.iccrs.org>

tel. 0039.06.69.88.71.26/27

fax 0039.06.69.88.72.24

e-mail:

info@iccrs.org

newsletter@iccrs.org

fax mijlocire: 0039.06.69.88.72.30

*Permiunea de a reproduce orice articol din buletinul
ICCRS este acordată dacă ICCRS este indicată ca sursă.*

*Vă rugăm să ne țineți la curent cu orice schimbare a
adresei dumneavoastră de e-mail sau poștale, ca să putem
continua să vă trimitem ultimele articole și evenimentele
curente ale Mișcării Carismatice Catolice*